

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Februárius' 14-dikén, 1852.

Béts.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Jan. 5-kén költ kegyelmes végzése által Fő Tiszt. Vass László Urat a' Pesti Univerzitasban az Ekklezsiai történetek Professorát, a' Szombathelyi Püspöki Megyéből, Nagy Váradi Kánonokká kegyelmesen kinevezni.

A' Felséges Austriai Tsászárnak a' mi kegyelmes Királyunknak tegnap előtt Febr. 12-kén ismét vissza tért örvendetes születése napját, valamint mindenkor buzgó érzéssel, tisztelet, szeretet és háládatosság nyilvános jeleivel innepelték az egész Birodalomban hív alattvalói; úgy most is bebizonyították Béts fejedelmi Főváros lakosai tisztelve szeretett kegyes Fejedelmek eránt viseltető háládatos indulatjokat az által, hogy a' Mindenhatóhoz botsátott szívbeli foháskodások által esedeztek azon Felséges Országló életének még sok esztendőkre leendő terjesztéséért, a' Kihív alattvalói eránt viseltető atyai gondoskodásának, kegyelmének 's jó tétéményeinek még a' legsúlyosabb viszonytagságok között is mindenkor legfelségesebb bizonyosságait gyakorlotta. Számos jótétemények által dicsőítették Béts polgárjai ezen örvendetes napot.

Nagy Britannia.

A' Manchesteri munkások a' Szent György mezején Jan. 22-kén ismét gyűlést tartottak. Ez a' gyűlés a' városnak békességet szerető lakosait arra indítá, hogy azok a' netalán megtörténhető lázzadás és az abból származható rosszaknak eltávoztatása végett 1500 katonákat tartanának éjjel nappal fegyverben. A' Gyűlés egy Robinson nevű ember Elölülése alatt mintegy 4000 emberből állott. Tzélja egy, a' Királyhoz való felírás készítése volt, mellyben t. i. a' Királytól a' Bristolban és Nottinghamban halálra ítélték számára kegyelmet kérnének és ugyan annak egy, a' következő alaptételeken épült új Reformbillt terjesztenének elébe. 1-szor, hogy a' Voksolás golyóbisok által essék meg. 2-szor, A' Választási juss közönseges legyen. 3-szor, A' Parlament minden esztendőben újítódjék meg, (az az, azok a' személyek, kik azt teszik). Broadhurst Náthán, ki a' legdühösebb Radicalisok között való 's a' politikai egyesületnek tagja, ezen gyűlésben a' többek közt azt mondá: hogy a' társaságnak véghetetlen nagy haszná volna abban, ha a' bűnösök helyett, a' birókat függesztgetnék fel. A' halálra ítéltembereket a' kétségben esés ösztönözi arra, hogy erőszakot kövesse-

nek el, — és a' beszélő azt hiszi, hogy a' Bristol-i nép addig le nem tsendesedik, míg ama veszedelmes Wetherell Urat felfüggesztve nem látja, 's reményli, hogy a' Király kérésekre tekint, — ha pedig nem, abban az esetben a' nép maga vehet magának elégtételt. A' Gyűlésnek egy másik tagja Ashmore azt tartja, hogy ha a' Bristolban és Nottinghamban véghez ment bűnökért, a' vádoltak halálra büntetnek, — ez, valóságos gyilkosság lesz. Ilyen beszédek, és az említett felírás helybe hagyása után a' gyűlés tsendesen el oszlott.

Gróf Aberdeen, a' Felső ház Jan. 26-kán tartott ülésében, a' Belga dolgokra nézve a' minap ígért törvényjavallatot tette fel. Míg ennek kifejtéséhez kezdene, azt a' gyanút igyekszik magáról elhárítani, mintha ő törvényjavallatja által a' Korona tulajdonjussain akarna valami tsorbát ejteni, és midőn a' szövetség kötés, 's a' külső hatalmasságokkal való alkudozás jussát, abból mindent ki-rekesztve, egyedül a' Királynak tulajdonítja, egyszersmind azt is állítja, hogy a' fontosabb esetekben a' Parlament mind az említett, mind más a' féle királyi tulajdonjussokban, mellyekről a' Ministerek tartoznak felelni, bele avatkozhatik, 's ha szinte a' Fejedelem, tanácsot a' parlamenttől soha nem kérdett is, az mindazáltal sokszor megtörtént, hogy valamelyik ház, a' Fejedelmet illető alkudozásokról való vélekedését és tanácsadását a' Thronusnak, alattvalói módon elébe terjesztette. — Ha, — úgymond a' Gróf, — a' szóban lévő alkudozások végekhez közel járnának, ő az azokra nézve szükséges halgatást fel nem bontotta, — hanem, az azokról szölgő törvényes írásoknak, a' Ház elébe való terjesztését, akármiilyen károsok lettek volna is azok az Országban nézve, a' Ministeriumban

helyhezletett, akármelley kevés bizodalom mellett is elvárta volna. Minthogy pedig ez nem úgy van, az ő törvényjavallatja, mellyet különben, valami kárhozatra méltó vád gyanánt lehetett volna tartani, nem más mint tanácsadás. — Arra nézve, hogy a' Parlament, jelen ülésének kezdetén a' királyi beszédben ezen tractatusokról már tudósított, és ígéretet vett a' felől, hogy annak másolatja a' Házaknak minél előbb elébe fog terjesztetni, noha abban még akkor tsak egy Fejedelem sem egyezett meg 's ezen megegyezés minden részről nagyon bizonytalan vólt, ezt jegyzi meg a' Gróf, hogy az ezen dologgal való bánásra nézve a' belga Constitutió mit kíván, mit nem, ő nem tudja, de azt bizonyosan tudja, hogy Angliában a' Ministeriumnak ezen Tractatusról addig jelentést tenni nem kellett volna, míg azt helybe hagyott formában nem terjeszthette volna a' Parlament elébe, és hogy annak a' meg nem erősített formában való elő terjesztése nem tsak az Ország interesséit, hanem a' Király betsületét is megsértette. Ambár ez a' tökéletlen közlés már megesett, ő (Aberdeen) mellette egy pillantatig sem áll, és azt tartja, hogy kötelessége olyan tanácsot adni, a' mellynek követésére, — a' mit a' Ministeriumnak is meg kell engedni, — még elég idő van. Midőn e' szerént a' Gróf azt javasolja, hogy a' Ház, Ő Felségéhez írjon fel, magát a' Belga dolgokról a' következő képpen fejezi ki:

A' Ministerek, ezen ülések kezdetében a' Király nevében, azzal a' reménységgel biztatának meg mindnyájunkat, hogy a' Hollandiai Király, bizonyosan által fogja látni az őt hatalmasságok rendszabásaiban való megegyezés szükséges vóltát. En ezen jövendőben nem tsak felette nagyon

kételkedem, hanem imé kijelentem, hogy a' Hollandiai Király nagy igazságtalanságot követne el, ha ő azokban megegyezne, úgy mint a' melly által tulajdon interesséje ellen tselekednék, lehetetlen lévén magát önnön veszedelménélkül ez által az ő népének egyet értő akaratjával ellenkezésbe nem helyeztetni. Úgy gondolom, hogy a' Gróf (Grey) elébbeni vélekedését most meg fogta változtatni, most, midőn látta, hogy mit tehet egy a' hűség mellett állhatatos, 's hazája bődögségától lelkesített Nemzetnek egyesített igyekezete, (halljuk!); most, midőn bizonyos lehet a' felől, hogy a' Revolutionnak a' felbuzdulás, az erő és a' tüzes igyekezet nem mindenkor megesmertető jelei (tetszés); most midőn tapasztalta, hogy egy szabad nemzet, miképpen óltalmazza az ő constitutionalis Királyát. (halljuk! halljuk!). Azon szavak, melyeket a' Ministerek, jelen ülésünk kinyitásakor a' Király szájába adtak, elég jó vezéreink lehetnek, az egész belga Tractatus caractere felől teendő ítéletünkben. Ugyan is a' Ministerium nem merte a' Királynak azt javasolni, hogy magát említett beszédében így nyilatkoztassa ki: „reményem, hogy a' Hollandiai Király okos, bölts, és idvességes dolognak fogja ítélni az ajánlott Tractatusokban való megegyezést, — hanem, így: tellyes bizodalommal várom, hogy az annak szükséges völtát által fogja látni. Azomban én hiszem, hogy mindezeknek az ő tselekedeteiben való szemességéről 's állhatatosságáról méltóképpen meg nem dítserthető Hollandus nemzetre nézve, jó és szerentsés kimenetele fog lenni. A' Hollandia ügye helyes és igazságos. Mellyre nézve kérem az Urakat, hogy mikor a' Hollandia ügyét említem, ugyan akkor értsék az Angliájét is —

mert én ezen két Ország ügyét, egymástól elválhatatlannak és egynek nézem — olly erős meggyőzöttesben vagyok ezen dolognak elébb utóbb leendő kívánt jó következése felől, hogy — ha meg kell vallanom — szomorú érzés foglalta el szívemet, midőn hallottam, hogy a' hollandiai Igazgatószerk határozása, Orosz és Burkus Országoknak a' Tractatus aláírása alól való magok vonogatásától fügene. Én nagyon örömet szeretném megengedni, hogy ezen tekintetben Orosz Országot nem önnhaszonra néző okok vezérlik, de midőn ugyan azokat balra is magyarázhatom, az esik nehezen, hogy az Orosz Tsászerk látom azon a' helyen, mellyet Angliának kellett vólna elfoglalni. Tsak nem közönségesen állítják az emberek, hogy Hollandia, más udvarok ösztönözése, sőt segedelme által inditva nem enged a' Conferentzia rendelkezéseinek. A' mi pedig éppen hihetetlen dolog. Egy Despota, — igen is, — ellene szegezhetné magát az ő egész népe akaratjának, — de Hollandia, mellynek kormányszekerét és alkotmányát jól esmerhetik Uraságtok, semmimódon nem. Ezen esetben van e' valami haszna, az Orosz ország nógatásainak? De mimódon is adhatna Orosz Ország bátorságot Hollandiának, a' maga nehéz munkája kivitelére szükséges eszközöknek megszerzése végett? A' Király egyedül a' maga népe óltalmában bizhatott és nem az Orosz Ország serkentése volt az, melly Hollandiának egyetértést szerzett, vagy a' melly a' Hollandusok zsebjéből pénzt vett ki. Hányszor völt legterhesebb állapotban Hollandia, hányszor kellett annak ollyan nehézségekkel küszködni, a' millyeneket Európának tsak egy Országa sem tapasztalt, mégis tsak nem egy akarattal ajánlottak a' Generál státusok 4 millio font ster-

ling rendkívül való segedelmet, a' jelen szükség meggyőzésére. Hanyad részét ajánlotta volna az Orosz Tsászár ezen segedelemnek. Hollandia külső Országai tőképénzesektől nem vett fet költsönt, mert egy szabad nép köz meg-egyezésből ajánlotta annak a' maga szabad gyűlésében a' szükséges segedelmet. Hasonló hazai buzgó szeretetet mutatott ez alkalmatossággal az egész Hollandus sereg is. Abban az Országban, mellynek tsak két millió lakosai vannak 100,000 ember állott fegyverben. Hajlékait, foglalatosságait oda hagyja a' nemzet a' veszedelem idején, és siet fegyvert fogni magáért vagy a' mi mind-egy, az ő Fejedelméért. Akármelley idegen indításból is lehetetlen volt a' Nemzetnek ennyire felbuzdúlni, — és lehetetlen ilyen dolgok látására meg nem győződni a' felől, hogy itt az egész Nemzet egy értelemben van. Illyen buzgó igyekezet mellett nem a' legjobb következtést várhatja e' a' Hollandiai Király, kinek erős delkét és állhatatos-ságát egész Európa tsudálja, maga mér-séklésével pedig méltán megelégedhe-tik, midön látja, hogy azt, az ő népé-nek illy szíves igyekezete sem vehette arra, hogy holmi oktan feltételek mel-lett meg álljon.“ Ekkor a' beszélő, mi-nekelötte a' Tractátusra menne által, Hollandiának az 1814 ki Párisi békes-ségtől fogva való történetei Summáját adja elő. Megmondja, miképpen adták a' Szövetségesek bizonyos feltételek alatt a' Hollandiai Királynak Belgiumot, és melly pontosan telyesítette a' Hollan-dus Király szüntelen ezen feltételeket, 's melly példásan igazgatta az ő Orszá-gát. Ezután a' Revolutio kiütését írja le, midön annak a' Zenebonát szerző Ujság irókkal kezét fogva, a' Katholi-cusok Felekezetét tartja egyedül való és legfőbb okának, azt adván hozzá,

hogy azt ellehetett volna valami rövid időre fojtani, ha az említett feltételek következésében Belgiumnak nagyobb né-pessége miatt, a' eregnek $\frac{2}{3}$ része Belgákból, $\frac{1}{3}$ része pedig Hollandu-sokból nem állott volna, melly miatt e' között rendellenség támadván, lehe-tellenség lett volna általa valami elha-tározó lépést tenni. Egyéberánt a' be-szélő a' belga revolutiót egészen oknél-kül valónak, és a' világ évkönyveiben feljegyzett minden revolutiók között legostobábbnak nevezi. Továbbá minek-utánna a' Conferentia eredetét, és an-nak tzélját magyarázta volna ki, Gróf Greynnek egy hajdani nyilatkozatásá-ra ezt a' megjegyjest tette. „Azt mon-dá vala a' nemes Gróf, hogy ő a' Mi-nisteriumba való beléptekor már ké-szen találta a' Belgium és Hollandia kü-lön válását, és hogy ezt az elválást va-lósággal az elébbeni Ministeriumnak kell tulajdonítani. Holott ez az egész dolog abban van, hogy a' nemes Gróf sokszor öszvezavarta a' Belgium elvá-lását, annak független állapotban lété-vel. A' Tartományoknak azon elválása, mellyet az elébbeni Ministerium hely-be hagyott, tsupán a' kiszolgáltatást il-lette, a' midön az egész Országnak igazgatása minden egyéb tekintetben ugyan az maradt. Abban az időtájban, mikor a' nemes Gróf hivatalába lépett, Frantzia Országban Laffitte és Ge-neral Sebastiani voltak a' Ministe-rek között azok, kik a' Belga Ország függetlenségét elhatározták. Már hiszen akár mit nyert ezen Revolutióban Fran-tzia Ország, az bizonyos, hogy Charac-tere, a' hit és hűségre nézve sokat vesz-tett, — és mondhatom, hogy mig én a' Ministeriumban voltam, a' Belgium függetlensége felől köztünk és a' köze-lebb említett Igazgató szék között sem-mi értekezés nem történt.“ — A' Con-

ferentzia legutólsó hivatalos levelében azt állítá, hogy a' Hollandiai Királynak, a' Párisi békeségtractatusaira appellálni, semmi jussa sints; — mert ő ezen jótéteményről önnön maga mondott le, akkor, midőn az elválás szükséges voltát megesmerte. A' mi nagyon betstelen és igazságtalan állítás; mert minekelőtte a' Király a' Revolutióból származott nehézségek eligazítására a' Szövetséges hatalmasságoktól kért volna segédelmet, néki legelőbb is a' volt minden igyekezete, hogy magának az ő tulajdon Nemzete jó indulatját nyerné meg. De mind a' mellett is, hogy a' Generálstátusoktól tanácsot kérdett, mindazáltal elhatározó feleletet nem adott, a' miből nyilván ki tetszett, hogy ő tsak valami kiszolgáltató elválás módosításáról gondolkozott. Másik hibás alaptétele a' Conferentziának az a' bal vélekedés, melly szerént azt tartotta, hogy a' Szövetséges hatalmasságok, azért, hogy egyszer volt jussok a' belga provinciák felől határozni, ugyan azon jussal ez idő szerént is bírnak. A' mi telyességgel nem úgy van. — Ők Belgiumot a' Hollandiai Királynak bizonyos feltételek alatt ádták által, 's ezen feltételek helybehagyattak. Az 1814 diki rendszabásból különösön Anglia vett szembetűnő hasznokat, mert az által a' Hollandiához tartozott régi gyarmatok közzül igen sok került a' mi kezünkre, 's ámbár ez az ország ugyan akkor jó summa pénzt fizetett, ezt mindazáltal nem azokért a' gyarmatokért, hanem azon okból fizette, hogy Hollandiával együtt a' határerősségek felállítására való költségeket annál könnyebben meggyőzze. Más részről, a' Belgiumnak tett ajánlások sok ideig óltsárollattak, — azoknak szerzői tsúfoltattak és megvettettek, 's ezen bánás módja mellett a' Belgák sok ideig mégma-

radtak. — A' Fejedelem választásában való alattomos mesterkedésekre nézve azt jegyzem meg, hogy Leopóld Hrg tsak Május végén kezdett a' Belgiumi Királyságról igazán gondolkozni, és Junius elején már a' Thronuson ült. — (Folytatása következik).

A' Courier Jan. 30-kán Irlándiának szomorú állapotjáról panaszkodik; mondván, hogy ott a' mostani systema tovább meg nem állhat. A' nagy lágyság és az erőszak, vagy az engedés és a' kényszerítés között lévő valami más harmadik dolog többé nem segít. Azon zavart, mellyben Irlándia mostani kétséges környül állásai közt vagyon, neveli az, hogy a' békeség szerző bírák nem akarják hivatalokat viselni. Dublinból Jan. 28-kán egy levél jelenti: a' Tipperary Grófságban egy Whitty nevű Pap, az ő háza tájékán, kegyetlen gyilkossággal végeztetett ki. Az Inishoveni Grófságban az árendások öszve sereglének, a' tized fizetését megtagadták, azt kívánván, hogy az örökre töröltetnék el. — Földes Uraiknak nyilván ki jelenték, hogy ők ezután, az eddig kívánt arendának tsak 10 ed részét fogják fizetni. Ide nagy katonai erő küldetett. A' Galway Grófságból egy barátot a' Klastromból kihurtzolván megakartak ölni, tsak azért, hogy azon Grófság törvénytelen egyesületei ellen predikált. Azon parasztek közzül, kik Novemberben árendált jószágaikról magok jószántából mondtak le, oda vissza mentek, és javaikat erőszakosan foglalták el. Mind ezen rendetlenségeket a' Protestánsok egyformán üzik a' Katholikusokkal. Nem régen egy protestans gyűlésben a' legdühösebb indulatból származott beszédek lehetett hallani. Egy Protestans Püspököt a' nép valami Papnak, ki hasonlóképpen protestans volt, nógatásából kipiszszegtetett.

Az alsó ház rendelése szerint ki jött hivatalos előadás szerint Angliának, Walesnek és Skotziának lakosai száma 1851-ben mindössze: 16'557,398-ra, — ugyan azon esztendőben a' London népessége 1'474,069-re ment, ezek közt 684,441 férjfi és 789,628 fejer személyek vagynak.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Magyar Kurír legközelebb kiadott darabjában röviden említett Párisi öszveesküvésről a' Moniteur Febr. 3-án bővebben így ír: A' politzia-tisztsegnék hirül adatik, hogy sokan új nyughatatlanságok kezdésén törík fejeket. A' planum kivitele ideje bizonytalan vólt. Némellyek azt mondták, hogy az, a' Periernél, mások, hogy a' Tuilerieben tartandó bál alkalmával fog meg történni, mások ismét azt hirlették, hogy azon az éjtszakán, mikor az úgy nevezett Operabál lesz, az arra rendeltetett szála fogna a' vendégekkel együtt puska porral felvettegni. A' törvényisékek mind ezen hírekre figyelmezesek, 's a' szükséges rendelések megtételében szorgalmatosok. Febr. 1-ső napján egész éjfélig tsendesség van. Éjfélt után jelentik a' Politziának, hogy a' Prouvairs útszában egy házhoz sok fegyverek szállittattak, éppen oda, a' hol, az azelőtti nap tett jelentés szerint, 100 személyek (chihetően, kiknek a' fegyverek fognak kiosztódni) számára van asztal terítve. Az útsza és a' ház éjfélt után két óraker szem ügybe, 3 óraker pedig a' városi politzia Feje Carlier Ur vezérlése alatt politzia tisztekkel és szolgákkal körül vétetik. Az öszve esküdtek közzül egy, Carlier Urra, puskáját rá fogja, löni akar, de szerentsére a' puska el nem sült, azonban egy politzia katona tsakugyan föbe lövetett. Erre a' politzia fegyve-

res emberei a' házbamind berohannak, az oda gyült öszve esküdteket, kevés ellent állás után elfogják. Az öszveesküdtek vezérei közzül egyet, ki pisztolyokkal és gyilkokkal felfegyverkezve a' Louvre kúltsaival a' keménybe rejtezett el, megfogták. Míg a' Prouvairs útszában ezek történnék, az alatt hirül viszik a' politziának, hogy az Observatoriumnál is áll az öszveesküdteknek egy tsapatja Vicent Urnak parantsolat adódik, hogy egy néhány polgár ruhába öltözött város katonákkal menjen oda. El indul, útjában találkozik egy néhány zenebonásokkal, kik a' város katonáinak ruháitól megtsalattatva, így beszélgetnek Vincen Urral: „Közzülünk valók e' az Urak? kétségkívül felele Vincen t. — Mi a' jelszó? a' betsület! a' Haza! — Hova mennek az Urak? Be vagyunk kerítve; amott van a' lovasság. — Jöjjenek velünk az Urak, mond Vincen t, majd vezetjük mi az Urakat;“ És a' Szent Mihály piatzára vezeté őket, a' hol elég erő vólt, a' magok személye bátorságba való helyheztetésére. — Harmadik öszve sereglés helyéről is, nevezetesen a' Bastille piatzon, tudósittatik a' Politzia. Ide hasonlóképen jó erős örizetet rendel, a' melly puskákkal, pisztolyokkal, gyilkokkal és pénzel felkészült mintegy 50 embereket; tett foglyokká, kik között több vólt-politzia tisztek, és egy Párisi öreg Gendarme is találtattak. Továbbá, gondolván a' politzia, hogy a' Sequana vizén túl lévő öszve esküdteknek az innen lévőekkel való egyesülése helye az Új híd lesz, és hogy a' futásnak indúltak majd ezen a' ponton mennek keresztül, oda iskatonákat állit, azzal a' parantsolattal, hogy minden ott keresztül menő kotsikat és szekereket állítsanak és vi'sgáljanak meg. Ezen rendelés nem vólt

hijába való, mert az itt álló katonaság, sok fegyveres embereket megfogott, kikkel a' dolog ütkezetre is kelvén, közülök egy megölettetett, és többen megsebesítettek. — (Folytatása következik).

L e n g y e l O r s z á g.

Varsóból Februárius 2-dik napján. Főhadi Vezér Hrg Paskievits rövid napok alatt Pétervárába fogútni, hihető, a' Lengyel Királyságnak ismétleni Organisálása felől való tanácskozás végett utaz oda. A' Hrg a' Fő városból egy kevés ideig leendő ott mulatás után, ide fog ismét vissza jönni. Távollétében General Witt fogja a' Hrg helyét betölteni.

K é t S i c i l i a i K i r á l y s á g.

Azon nevezetes tüneményekről, mellyeket a' múlt December végétől fogva a' Vezuvius hegyén lehetett látni, Jan. 13-kán Nápolyból egy levél a' következő tudósítást közli: December 22-kén az egész hegy szomszédságában nagy rázkódást és ropogást vettünk észre, melly mind inkább inkább nevedett. Különösen nagy volt ez a' rázkódás 24-dikben, estve, a' melly után másnap reggel a' Lava folyása elkezdődött. Később jött világosságra, hogy a' hegynek régi nyílása körül, 50—70 lábnyi széles hasadások és ezen belől öt új nyílások formáltattak, mellyekből olyan matéria folyt, a' millyet a' tűzőkádó hegyek szoktak magokból kihányani. A' láva azon a' helyen, a' hol a' nyíláson ki búzgott Jan. 3-kán már 25 láb szélességet foglalt el. Az apródonként meghült láva három olyan börtözetot formált mint a' hidaké, mellyek

alatt a' hegyből ki folyó új matéria úgy folyt el, hogy azt mesz-ziről folyó víznek lehetett gondolni. Ugyan ez a' folyó hónap 3 kán ért az 1767—1779 és 1822-ik esztendőben kifolyt lavák ágyához és már most annál a' völgnél van, mellyet la pianura delle gines-tre neveznek. Itt több ágakra szakadván, azon helynek, mellyet el foglal szélessége körül belől 1500 lábot tesz, 's a' láva 15 láb magasságú volt. A' közelebbi napokban a' folyás lassanként mindég kisebbedett, míg utóljára Jan. 9-kén egészen megszűnt. Azon földindulás után, melly az újesztendő éjtszakáján Resinában, éppen a' Portici Kasztély mellett volt érezhető, minden olyan nagy és pusztító kifolyástól, félt a' mitől 1822-dik óta mentek vagyunk. Azonban a' mostani kiütésnek igen nagy befolyása volt a' hegy formájára. Mert a' különböző időkben folyt lávák egymás hátán fekvő sorai a' nyílás tetjét mindég magassabbá teszik 's úgy látszik hogy az a' kiálló kis kúp, ha magossabb nem, legalább egyenlő lesz a' Pálóval, melly legmagasabb része a' hegynek, melly által az egészen meg fog változni.

Sir Walter Scott, ki 14 nap óta nálunk van, tegnap volt a' Királynál audientián.

O l a s z O r s z á g.

A' Turini Újság írja, hogy Jan. 13-ka óta több ízbeli föld rengés sok pusztítást tett Olasz ország több részeiben. Némely városok szinte lakhatatlanokká tétettek; némelylekben a' templomok, tornyok 's nagyobb épületek öszvedüledeztek. A' lakosok közül sokan áldozatai lettek ezen szerentsétlen jelenségnek, névszerént Besagna, Ca-

nara, Foligno, Montefalco, Trevi, Spello, Assisi, Bastia, Ripa, Lajale, 's több városok és helységekben.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Petersburg. Jan. 31-dikén. Orloff Gen. Adjutáns az éjjel küldött el innen Ő Felségének a' Tsászárnak különös követségével Hágába a' Hollandiai Királyhoz. Most midőn Belga Ország jövő sorsának eldöntése végéhez közelget, fontos dolog ez a' Követség, hogy az Orosz Tsászár kívánsága szerint Európában a' Közönséges békekesség fenntartassék.

E l e g y e s D o l g o k.

Béts külső városaiban a' mult Pénteken, tsak egy ember betegedett meg choleraiban, egy a' volt betegek közül kigyógyult, egy pedig meghalt; akkor még ketten maradtak orvoslás alatt. Az óta ezen járvány nyavalyában senki sem betegedett meg; sőt Febr. 12-kén a' még orvoslás alatt volt két betegek is meggyógyultak, úgy hogy most egy choleras beteg sins Bétsben.

M a g y a r é s E r d é l y O r s z á g.

Kalotsáról igen szomorú tudósításokat olvasunk Jan. 20-dikáról, a' Duna kiáradása által okozott kártételek és inségek felől, melly ez: A' Dunának ömlő árjai megszaggtván a' töltéseket, városunkat több szigetekre osztotta. Fájdalom és szomorúság fogta a' lakosok szívét, mert nem tsak a' külföldiektől, hanem még városi lakos tár-

saiktól, atyjokfiaktól 's jóakaróiktól is külön szaggatta őket: a' házak sok helyen vízzel töltek, úgy hogy, kéntelenek voltak lakosaik azokat elhagyni 's másutt keresni menedéket, míg amazok minden véd és segedelem nélkül omladoznak a' hullámok közé! Tolnáról hasonló szomorú tudósítások érkeznek.

A' Budai Újságban kiadatott hivatalos jelentések szerint: Febr. 7-kéig Magyar Ország 92 Törvényhatóságainak 4708 Helyeiben, 514,487-ten betegedtek meg járvány epeveszély miatt; kik közül 279,278-an kigyógyultak; 222,762-ten meghaltak; és 12,447-ten még betegek. Egészen megszűnt ez a' nyavalya 58 Törvényhatóságnak 2,935 Helyeiben.

Kolosváron Jan. 12-kétől kezdve Jan. 31-kéig, choleraiban senki sem betegedett meg.

A' Zágrábi Újságban olvassuk, hogy ott is földrengés volt Febr. 1 és 2-ka között éjtzaka, de a' melly károkat nem tett. Ugyan ezen Újság rettenetes következéseit írja a' földrengésnek Olasz országban. Umbriában Canara tsaknem egészen elpusztult; úgy Besagna is, a' hol, a' mint állítják ezerre megy a' holtak és megsebesítették száma. Bastia lakhatatlanná lett.

A' Pénz folyamát Februárius' 13-dikán, közép ár: A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 85 7/16
Az 1820-béli sorsosok: 179 1/2
Az 1821-béli hasonlók: 120 1/2
Betsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: — — for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1108 1/2 for. ton Conv. Pénzben.